

όποιου τὸ δέρμα εἶνε κεκαλυμμένον σχεδὸν καθ' ὅλοκληρίαν ὑπὸ ποικίλων στιγμάτων, ἄεργος μὲ βλοσυρὸν βλέμμα καὶ ὑποπτον ἐξωτερικόν. Κατ' ἀρχὰς ἀπεπειράθη δι' ἀντιστάσεως νὰ διαφύγῃ τῶν χειρῶν τῆς ἀστυνομίας, μὴ κατορθώσας ὁμῶς τοῦτο ἠθέλησε νὰ τὴν ἀπατήσῃ βεβαιώσας ὅτι ὀνομάζεται Γεώργιος Λαμπρινάκος, ὅτι κατὰγεται ἐκ Γυθείου, ὁπότεν περὶς ἤλθεν ἐνταῦθα. Τεθεὶς ὁμῶς εἰς ἀντιπαράστασιν μετὰ πολλῶν Λακωνῶν, ὅχι μόνον δὲν ἀνεγνωρίσθη παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπέπεσον εἰς προφανῆ σύγχυσιν ἐρωτηθεὶς περὶ διχρόρων τοποθεσιῶν καὶ προσώπων τῆς πατρίδος τῶν. Ὅπως παρακάμψῃ τὸν σκόπελον τοῦτον διίσχυρίσθη, ὅτι ἔλειπε χρόνους ἐκ Γυθείου διατρίψας ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰς φυλακὰς Κόκλα ἐκ τῶν ὁποίων μόλις πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐξῆλθεν, ἐνῶ εἶνε γνωστὸν ὅτι αὐταὶ πρὸ πενταετίας κατηργήθησαν. Ἐξ ὅλων τούτων ἐσχημάτισεν ἡ ἀστυνομία τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὁ ἄγνωστος αὐτὸς ἀποκρύπτει σκοπίμως τὴν ταυτότητά του, τίς οἶδε δὲ διὰ τίνα σκοπὸν ἤλθεν ἐνταῦθα, ὅπου ἡ παρουσία του ἀποτελεῖ κίνδυνον εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν δὲν ἀποδειχθῇ ποῖος εἶνε, ἀπεφασίσθη πολὺ ὀρθῶς νὰ φιλοξενηθῆι εἰς τὸ κρατητήριον.

Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον τῶν ὑπαίθριων θεαμάτων, σπανίως τόσος κόσμος κατέκλυσε θέατρον, ὅπως πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὸ Ἄντρον τῶν Νυμφῶν, ὅπου μετὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ἰπποδρομίου ἐπρόκειτο νὰ παλαίσουν ὁ Γεωργίου καὶ ὁ Κριστόλ. Ἡ μετὰ τόσης ἀνυπομονησίας προσδοκωμένη πάλη διεξήχθη κανονικῆ, ἄνευ ἐπεισοδίων, καὶ τρίς ὁ Κριστόλ ὑπὸ τὰς φρενητιώδεις ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους ἐκυλίσθη κατὰ γῆς ὑπὸ τοῦ ἑλληγῶς παλαιστοῦ, — καὶ ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία ἐσώθη ἀκέρμη μίαν φοράν. Εἰς τὸ τέλος ὁ νικητὴς ἔκαμε προσκλίαν διὰ τῆς ὁποίας διεκήρυξεν ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος παλαιστῆς καθ' ὅλην τὴν ὑδρόγειον προκαλῶν οἰουδῆποτε νὰ παλαίσῃ μετ' αὐτοῦ, εἴτε ἄγγλος εἶνε, εἴτε τοῦρκος, εἴτε ἐβραῖος!

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐπὶ τὸν τίτλον τὸ Νορβηγικὸν Δράμα ὁ Ἐρνέστος Τισσώ, ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις κριτικὴν μελέτην περὶ τῶν ἔργων τοῦ Ίψεν καὶ τοῦ Βιόρσον.
 — Ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις γαλλικὴ μετὰ φρασὶ τῶν Μιμιάζων τοῦ Ἡρόνδα, μετ' εἰσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Δαλμείδα.
 — Ἐπὶ τὸν τίτλον Petites Ames, ὁ γνωστός Γάλλος συγγραφεὺς Λιμίλιος Πουθγιόν, ἐξέδωκε σειρὰν διηγημάτων ἐπιτυχεστάτων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγροτικῶν.

Ἐπισήμιονικά

Ἐν Πέτρουπόλει ἐπιτροπὴ ἐκ καθήγητῶν καὶ ἐπιστημόνων ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Μ. δουκὸς Παύλου, διοργάνωσε Ἐγχειρισμὸν Ἐκθεσιν Ἐορτήν τῆς Ἐπιστήμης ὀνομασθεῖσαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ συνεσωρεύθησαν πάντα τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀνθρωπίνης υγείας ἀφο-

ρῶντα ἀντικείμενα. Ἡ περίεργος αὕτη καὶ διδακτικωτάτη Ἐκθεσις θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ μέχρις Ὀκτωβρίου.
 — Ἀπέθανεν ἐσχάτως ὁ παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Βυρσθούργου σοφὸς καθήγητῆς τῆς Ζωολογίας Σέμπερ. Ἐκτὸς τῶν πολλῶν καὶ ἐμβριθῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων ὁ ἀποθάνων ἐγκαταλείπει καὶ ἓν ἀνεκδοτὸν «Φυσικαὶ συνθήκαι τῆς υπάρξεως τῶν Ζώων».

— Εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ Ζωολογικὴν Ἐταιρίαν φυσιολόγος παρουσίασε πόδας κόνικλων, ἐκ τῶν πολυπληθῶν οἱ ὁποῖοι λυμαίνονται τὴν Αὐστράλιαν, καταστρέφοντες τοὺς ἀγρούς. Οἱ πόδες οὗτοι εἶνε λεπτότεροι καὶ ἐλαφρότεροι ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς τῶν κοινῶν κόνικλων, συγγρῶνος δὲ καὶ οἱ ὄνυχες ὀξύτεροι. Ἐκ τούτου ὁ ἐν λόγῳ ἐπιστήμων συμπεραίνει ὅτι παρὰ τοῖς αὐστραλιανοῖς κόνικλοις ἐπιτελεῖται ἤδη μεταβολὴ ὀργανικῆ, μέλουσα νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ταχέως ζῶα ἀναρρογητικὰ.

— Ὁ ἐν Δυσσελδὸρφ καθήγητῆς Λεϊζεγκάχ, βρασιθεὶς ἐπὶ δύο πειραμάτων τὰ ὁποῖα ἐξέτελεσαν ὁ Συτσενβέργερο τῷ 1869 καὶ ὁ Ἐδερ τῷ 1886, κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν δι' ἡλεκτρισμοῦ ἐμφάνισιν τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν. Πρὸς τοῦτο διωχέτευσε ρεῦμα βιοστοιχείου ξηρῶν στήλης Γκόσσερ εἰς πυκνὴν διάλυσιν ὑποθειώδους νατρίου, ἐν ᾗ ὑπάρχουν δύο ἡλεκτρόδια ἐκ πλατινῆς κεχωρισμένα διὰ πορώδους ἀγγείου. Τῆς φωτογραφικῆς πλακῆς ἐμβαπτιζομένης ἐν τῷ ὑγρῷ τῷ περιβάλλοντι τὸ ἀρνητικὸν ἡλεκτρόδιον, ἡ εἰκὼν ἐμφανίζεται εἰς ὀλίγα λεπτά μετ' ἡρώμα ἀμαυρὸν ὑπέρυθρον. Τὸ ὑγρὸν μένει ἐντελὸς διαυγές, ἡ δὲ ἀποσύνθεσις του γίνεταὶ εὐκολώτατα διὰ τῆς μεθόδου ταύτης, τῶν κεχωρισμένων στοιχείων ἐπανασυντιθεμένων τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ρεύματος. Κατὰ τὴν πλῆσιν διὰ τῆς ὁποίας ἡ εἰκὼν γίνεταὶ διαρκής, ἀποβάλλει μὲν μέρῳ μέρος τῆς ἐντάσεώς της ἀλλὰ διατηρεῖ τὸ βαθὺ ὑπέρυθρον χρώμα.

— Ἐν Παρισίοις ἐγένοντο πρὸ τινῶν ἡμερῶν τὰποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ διασημοῦ ἀστρονόμου Ἀραγῶ, ἀνεγερθέντος πρὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου. Κατὰ τὴν ἐπιβάλλουσαν τελετὴν ἔλαβον τὸν λόγον πρῶτος ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπείου κ. Τισσεράν, εἶτα ὁ δημοτικὸς σύμβουλος Μυτῆ, ὁ Ἀλφρέδος Κορνὺ ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἄλλοι. Ὁ ἀνδριάν, ἔργον τοῦ ἀποθανόντος γλύπτου Ὀλίβα, κατασκευάσθη ἐξ ὀρειγάλου ὑπὸ τοῦ Δυρέν. Παριστᾶ τὸν Ἀραγῶ ὄρθιον, τὸ δὲ ὑπόβαθρον φέρει τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν: Φραγκίσκος Ἀραγῶ 1786—1853. Δι' ἐθνικοῦ ἐράνου.

— Ἐπὶ τῆς μίς Κλέρκε, διακεκριμένης ἀστρονόμου, ὑπελογίσθη ἐσχάτως ἡ ἀπὸ τῆς γῆς ἀπόστασις καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ θόλου θέσις τῶν Πλειάδων. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τούτων τὸ φῶς ἀπὸ τῆς Ἀλκυόνας, τοῦ κατωτέρου ἀστέρος τοῦ συμπλέγματος, χρειάζεται 250 ἔτη ἵνα φθάσῃ μέχρις ἡμῶν. Αἱ Πλειάδες ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ Γαλαξίου. τὰ δὲ νεφελώματα τὰπαρτίζοντα μέρῳ μέρος αὐτῶν, κείνται ἀσυγκρίτως πλησιέστερον ἄλλων.

Μουσικά

Ἐν τῇ Opera-Comique τῶν Παρισίων παρεστάθη μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας νέον μελοδραμάτιον δίπρακτον τοῦ Καμίλλου Σάν Σάν ἢ Φρούνη.

Θεατρικά

Μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἔδωκε τὴν πρῶτην του παράστασιν τὸ νέον Παρισινὸν θέατρον τῶν Ποιητῶν, τοῦ ὁποίου ἐπιθυμὸς διευθυντῆς εἶνε ὁ Φραγκίσκος Κοσπέ. Ἐπαίχθη κατ' ἀρχὰς εἰς πρόλογος τοῦ Καρόλου Φύστερ καὶ μετὰ τούτων μονόπρακτον δραματίον τοῦ Φαβιέ, ἐπιγραφόμενον Ἐπὶ τὴν θοῆν.

